

ACC. NR. 2295

Landskap: Skåne Upptecknat av Emil Goderman
 Härad: Bjäre Adress: Örnstors Höf
 Socken: Höf Berättat av Olof Holmberg
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1857 i Höf

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

(9 sidor)

Spökeri

Gengångare

Jättekast.

Uppteckningen rör

För länge sedan sprunnen tid fanns i Muzalag Höf en gammal officerskoställe, på vilket vid den tid här är i fråga residerade en löjtnant Kå-
 Raupson. På den gården hade det sedan länge talats om bland gämfolket, att det spökade där om nätterna. Man såg nämligen ej sällan en mystisk gråklädd man vandra om i ring på gården. För mycket länge sedan hade en man där blivit mördad, varefter den mördade blivit nedkastad i en vid gården befintlig brunn, som därefter blivit igen-
 fylld. Man ansåg väl då, att den mördade inte

Skriv endast på denna sida!

2295
fjukt regon som utan "gick igen". En äldre kvinna
från Svealand tjänade vid denna tid på kostället,
och hon påstod sig många gånger ha kommit gående
över gården utan huvud. Sent på kvällen, då tjänste-
faktet kom hem från ett besök på grannstället,
sag tjänsten kvinnan att den grå Repenaden,
och hon vände sig till en av madfjäuarna med orden:
"Sag du honom inte?" Han stod ju strax invid hön-
stavagnen", "Så nära dig, att han kunde se invid
dig." Såsom tjänare kom sent hem på natten
efter en längre åktur. Han spände från hästarna
på gårdsplassen och ledde dem därefter bort till en
ett slylike därifrån belägen stallänga. Inifrån
denne stallet kom föra dem ut till en förbiflytande
käst för att vatta dem och öppnade där för de bå-
da halvörrarna till stallet vid den ridan, som

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

2

11

2295

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

velle åt hästen. I samma ögonblick han öpp-
 nade dörren slogos dessa av en osynlig makt
 våldsamt igen. Han upprepade försöket men med
 samma resultat. Tre gånger drängen öppna-
 de staldörren och han undvek svor, att de skulle
 stå öppna. Sedan detta var gjort, gick han runt
 omkring stallbyggnaden för att om möjligt finna
 någon förklaring till det märkliga, som inträffat,
 men ingen som helst förklaring därtill upptogs.
 Drängen gick då åter in i stallbyggnaden för att
 sålignen leda ut hästarna till hästen och vattua
 dem. Men när dessa kommo ut till där öppning
 en stannade de, stegrade sig och i upprätt ställ-
 ning stände på bakbenen flåsade de ut att
 kunna förmå att gå ut genom staldörren, varför
 drängen måste leda hästarna till deras spiltor igen.

Löjtnanten morgon låg drängarna i usjult Cuad och Kunde inte sliga upp. Löjtnanten gjorde då ett besök hos hvaron och frågade efter anledningarna till hans usjultvande. Drängarna Kunde ge någon förklaring därtill, ty han hade ingenting sett - men han visste ju, att han själv förlutna varit upplevat något märkligt och oförklarligt. —

Löjtnanten hade en fastställd: Bastad, vilken han pågick besöka en gång i veckan, under det ovan nämnde fjänars kriget för honom. Vid återfärden från ett dylikt besök - det var vid vidnallstid - gick han om "Örnsdelid", där hästarna höllo på att stanna. Då ropade löjtnanten till fjänaren: "Hör!" - och så lär det i väg vidare. En plundrare frågade löjtnanten: "Säg du inte någonting, som stod i vägen för vagnen?" Fjänaren hade dock ingenting sett.

I. 2. Var det minne "Brandlidmannen" 2295 —

Av uppenars arredata tor blev avsnittet da lrum
upprensad, men vad det i dessamma blev aldrig
användbart var sig till kuskölet eller i sadugård
— något fynd gjordes därvid inte. —

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

ACC. NR. 2295

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne
 Härad: Bjäre
 Socken: Skof
 Uppteckningsår: 1929

Upptecknat av: Emil Törnerman
 Adress: Gronstorp Skof
 Berättat av: Otto Holmberg
 Född år 1851 i Skof

6.

Uppteckningen rör

Drunknade
gengång-
are.

Vid Kustan av Skof, berättade gamle, kände det ej så
 län om sjöman, som i stormen på öron bord från fartyg,
 kastades av vågerna upp på stranden. Här kunde de
 emellertid i fjernheten utän förstogo sig nattliga
 vandringar, och påträffade de därvid någon vandring
 i denna natt som plögade de klänga sig fast på deras
 ryggar och ville ändå skulle kända dem till Skofs kyrko-
 gård för ändå skulle få vila i vigd jord och få ro i sin
 grav. Och det berättas, att så länge man gick på
 en väg. Kunde man inte bli vittnes och skaffa
 nattvandring, men gick man därmed in på en

Skriv endast på denna sida!

plöjd åker, måste de släppa sin tan och själva fört
2295
sätta sin irrande vandring utan ro och utan mål.
En gång kände det att du menar molten på strand
Loving beed en kväll, och denna klängde sig upp på hans
rygg och höll honom om halsen samt led honom gå till
Hofs Rytt Rogård, men denna ville inte utan lystkådas
Rasta honom av sig och in i en fernros buske samt
kom på på på en under honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

ACC. NR. 2295

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Emil Liderman*
 Härad: *Pjäre* Adress: *Tvenstorp Skof*
 Socken: *Västra Karup* Berättat av: *Olle Holmlund*
 Uppteckningsår: *1928* Född år *1857* i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

Jättkast

Uppteckningen rör

Minnen från den tidperiod inom järnåldern,
 som blivit kallad den romerska järnåldern —
 från vår städerättnings län som utstr. 400 — äro de
 här och var på Bjärnehed vid befinnliga bauta-
 stenarna. Bauta stenarna från denna tid
 äro nu i de allra flesta fall stumma, då minnet
 av dem, till vilkas ära de restes, sedan århundraden
 vela sedan, sinea högar. Ej sällan har folktraditio-
 nen med dessa ofta veaktliga steublock för-
 knippat historier om jättar och troll, vilka
 i vredesmod över den kristna tron

Skriv endast på denna sida.

och de, som en följd av denna resta templet med
dessa förhålliga Klockringning, Stundom slungat
jättestora steublock mot dessa för en krossa dem.
En dylik tradition finnes ännu bevarad om de tvän-
ne kantasstenarna vid Hofskyrka (på "Klockhoppen")
vilka en gång med väldig kraft av jättar skulle
ha slungats från Rullaberg mot det Kristna
Templet i Hof för att slå ned det samma.

En annan tradition är ungefär samma innebörd
finnes om den mäktiga kantasstenen "Havsten"
belägen i Kugelsbåst, Grefvies socken, dock med den
variationen, att stenen, som med jättelikt kraft tillä-
des slungats från Rullaberg, av där seende troll,
mot Grefvie kyrka under sin färd med målet
blivit kliven i två delar (den ena "Havsten") av vilken
den mindre slötat ned i Ranarp, Evislövs socken.